

Til Folketingets Europaudvalg

CC: Folketingets Forsvarsudvalg

EU's kampgruppe-koncept

Med EU's kampgruppe-koncept har EU-landene styrket evnen til hurtige militære indsættelser. F.eks. kunne kampgrupperne tænkes anvendt som et hurtigt stabiliserende element ved en pludselig opstået humanitær krise, ligesom kampgrupperne kunne sættes ind ved evakuering af EU-statsborgere fra et uro-område. FN har tidligere udtrykt stor tilfredshed med, at EU nu har en sådan kapacitet på højt beredskab.

I november 2004 nåede EU til enighed om opstilling kampgrupper (hver på ca. 1.500 mand med tilknyttet transportkapacitet og støttestruktur). Siden 2006 har der til enhver tid stået én kampgruppe på højt beredskab, og fra 1. januar 2007 står to kampgrupper ad gangen på højt beredskab til hurtig indsættelse i konfliktområder uden for EU. Oversigt over EU's kampgrupper pr. april 2008 er vedlagt som bilag.

Alle EU's medlemslande undtagen Malta og Danmark deltager med bidrag til kampgrupperne på frivillig basis – enten som éne land i én kampgruppe eller sammen med andre lande (som f.eks. den "nordiske kampgruppe"). Derudover deltager ikke-EU-landene Norge, Tyrkiet og Kroatien i EU's kampgrupper.

Militære enheder, der tilknyttes en kampgruppe, står til rådighed for hurtig indsættelse efter national vedtagelse samt Rådets beslutning. Kampgrupperne står på standby i en 6 måneders periode og kan indenfor hele denne periode indsættes i op til 4 måneder (således at enhederne i princippet dedikeres til opgaven i 10 måneder). EU's kampgrupper er indtil videre ikke formelt blevet anvendt, om end EU's operation i Congo i 2003 havde karakteristisk af en "kampgruppe-operation". Kravene om hurtig udrykning gør endvidere, at kampgrupperne – i lighed med NATO's Response Forces (NRF) – under alle omstændigheder tjener som et vigtigt instrument til omstilling i en række af EU-landenes forsvar.